

M o v i m e n t s d e
R e n o v a c i ó
P e d a g ò g i c a

TROBADA A "EL PALMAR" DE MADRID DELS MOVIMENTS DE RENOVACIÓ PEDAGÒGICA DE TOT L'ESTAT

Els propassats dies 14, 15, 16 i 17 de maig es van trobar a 100 km de Madrid, a la "sierra", tots els representants dels grups de mestres(150). Aquestes trobades les organitzem anualment i cada vegada en una zona diferent; el paratge d'aquest any era deliciós, rodejat de neu, amb un sol esplèndid i acompanyats d'un rierol i de vaques soltes que ens feien companyia i ens distreien de les nostres reflexions.

Aquesta trobada ha estat preparació del curs vinent, ja que tots els debats dels grups s'han recollit per treballar-los a cada grup i territori, i el curs vinent fer una posada en comú i elaborar un document vàlid per a tothom.

El tema central va ser "La professionalitat docent", relacionada amb l'escola pública que volem i amb la formació permanent que caldria tenir el mestre per aconseguir aquesta escola.

La dinàmica de la trobada va ser per grups de treball d'unes 25 o 30 persones en tres sessions, i el dissabte a la tarda, tres panells: *Reforma, Escoles d'Estiu i 100 mesures per millorar l'escola.*

Els grups de treball es van pronunciar per impulsar una escola pública democràtica i autònoma, davant d'una escola dependent que tenim, i un ensenyament crític que superi els models tecnòcrates que ens proposen com a actuals i avançats. Una escola amb capacitat de decisió en aspectes de caràcter pedagògic, organitzatiu i de gestió que necessita un Projecte Educatiu i curricular elaborat per tot el col·lectiu educatiu i que orienti tant els òrgans de gestió com tot el treball docent. El professorat té la funció de posar en pràctica totes les intervencions educatives d'aquest projecte.

Els MRPs veiem que en el fet educatiu estan

fonamentalment en joc els valors, les concepcions ideològiques i les actituds com a persones, tant en l'aspecte individual com social. Creiem que el currículum escolar té un problema de selecció (objectius, continguts, mètodes, formes d'organització, criteris d'avaluació) que es farà partint d'un projecte social i cultural en contínua revisió.

Quant al model de professionalitat docent, es veu clar que implica uns drets i uns deures, i que la competència docent té una vessant individual i una vessant col·lectiva per realitzar les seves tasques i funcions.

La professionalitat docent exigeix als que formen un equip en un centre (i en determinats aspectes, als qui treballen en una mateixa zona escolar) aconseguir una mentalitat professional comuna, tant en aspectes tècnics i pràctics com en tota la tasca educativa. Cal valorar la necessitat d'una organització que faci possible i eficaç el treball de tota la col·lectivitat, i per tant la disponibilitat a participar amb tot el que calgui en el centre o zona educativa. Es constata la falta d'una cultura de participació, que a vegades paralitza la tasca educativa comuna.

Els MRPs seguim veient el caràcter electiu de l'equip directiu i dels responsables de coordinació i de gestió del centre, cosa que no va en contra de l'afirmació que aquestes funcions requereixen una competència fruit d'una formació específica i d'una pràctica progressiva.

Es debaten també totes les tasques de reforçament que es tenen dins i fora del marc escolar. Es veuen en dos camps: el psicopedagògic i en el camp de la reflexió col·lectiva i de formació dels equips docents per poder avançar en una línia pràctica i crítica. Es veu que tots els serveis de reforçament han de ser dins del centre, amb un horari i funcions clars respecte a l'equip docent i a l'equip directiu. Els que assumeixen aquestes tasques, si són externes a les escoles, es comenta que després d'un temps haurien de tornar a l'escola en funció directa amb nens / es per renovar la seva pràctica i aprofundir la seva experiència.

Els grups de treball es qüestionen també el model del docent i la seva situació laboral; es constata que una escola autònoma no és compatible amb una administració amb models d'actuació centralitzats en tots els aspectes i amb una visió deslligada del lloc de treball amb el projecte educatiu que l'escola vol posar en marxa.

Els MRPs considerem que el professorat solament aconseguirà una dignificació social mitjançant

una correcta professionalització, assumint i cercant el reconeixement social d'un model docent, amb les seves funcions, drets i deures corresponents. El procés d'homologació ha de reparar una situació injusta, però sobretot ha de posar els mestres al lloc que els correspon.

Quant als panells, es va constatar que la Reforma està molt "verda" a tot l'Estat, i quant a la formació, descoordinada i diversa, feta sense cap planificació, ni seguiment ni avaluació. Quant a les Escoles d'Estiu, constatem que passem per un període de canvi de dinàmica, anant cap a un model de debat, reflexió i d'intercanvi d'experiències. Per últim, el grup de les 100 mesures per millorar l'escola -el presentàvem Catalunya, és un projecte de la federació dels grups de mestres de casa nostra-, va semblar ambiciós i molt motivador.

La trobada, com es veu pel seu contingut, va consistir a debatre i reflexionar sobre aspectes no pas nous, sinó bàsics del nostre ensenyament, ja que la societat és canviant, i tant l'escola com els mestres hem d'estar preparats per a aquests canvis continus.

No voldríem acabar aquesta ressenya oblidant-nos de l'aspecte lúdic de la trobada: van funcionar "las verbenas de San Isidro", els xurros i la revetlla de comiat; també els catalans vam posar el nostre granet de sorra, amb l'humor de cantar-los en gregorià les nostres 100 mesures.

MRP del Camp de Tarragona.